

Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden

van het Ministerie van Veiligheid en Justitie

Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden van het Ministerie van Veiligheid en Justitie

Rapportage over de jaren 2011 t/m 2015 inzake de werkzaamheden van de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden ten behoeve van de uitvoering van drie verdragen, te weten:

- ❖ **het Haags Verdrag van 25 oktober 1980** inzake de burgerrechtelijke aspecten van internationale kinderontvoering (Haags kinderontvoeringsverdrag);
- ❖ **het Haags Verdrag van 19 oktober 1996** inzake de bevoegdheid, het toepasselijk recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen (Haags Kinderbeschermingsverdrag), inclusief de Verordening Brussel IIbis;
- ❖ **het Haags Verdrag van 29 mei 1993** inzake de bescherming van kinderen en samenwerking op het gebied van interlandelijke adoptie (Haags Adoptieverdrag).

Inleiding:

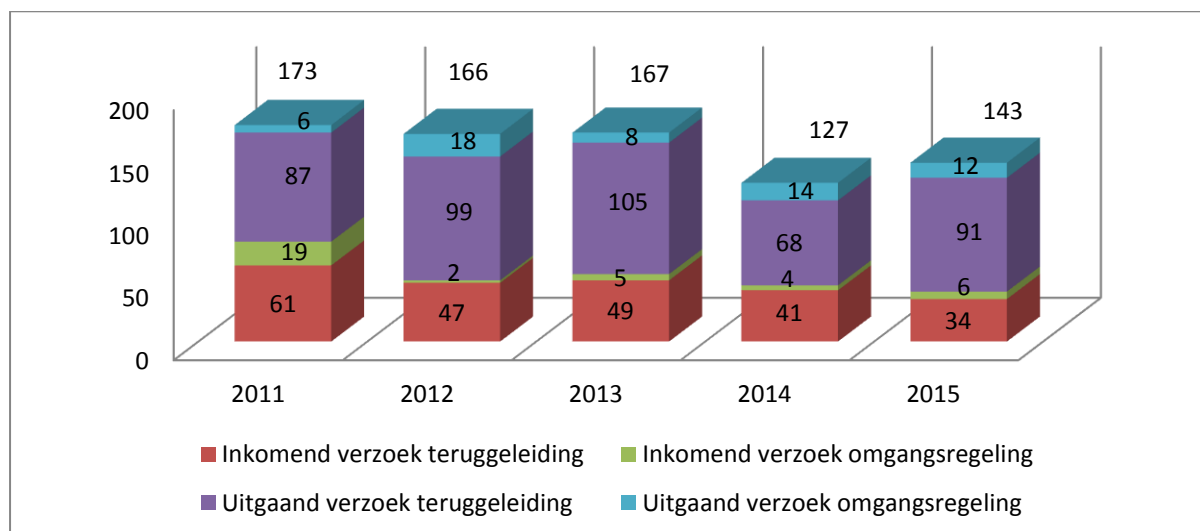
In deze rapportage van de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden zijn de gegevens verzameld over het aantal binnengekomen verzoeken bij de Centrale autoriteit over de jaren 2011 t/m 2015 van drie verdragen, te weten het Haags Kinderontvoeringsverdrag, het Haags Kinderbeschermingsverdrag en het Haags Adoptieverdrag. De Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden, kortweg Ca IKA genoemd, is ontstaan door de samenvoeging op 1 juli 2013 van de Centrale autoriteiten Internationale Kinderontvoering, Internationale Kinderbescherming en Interlandelijke Adoptie.

Internationale kinderonvoering:

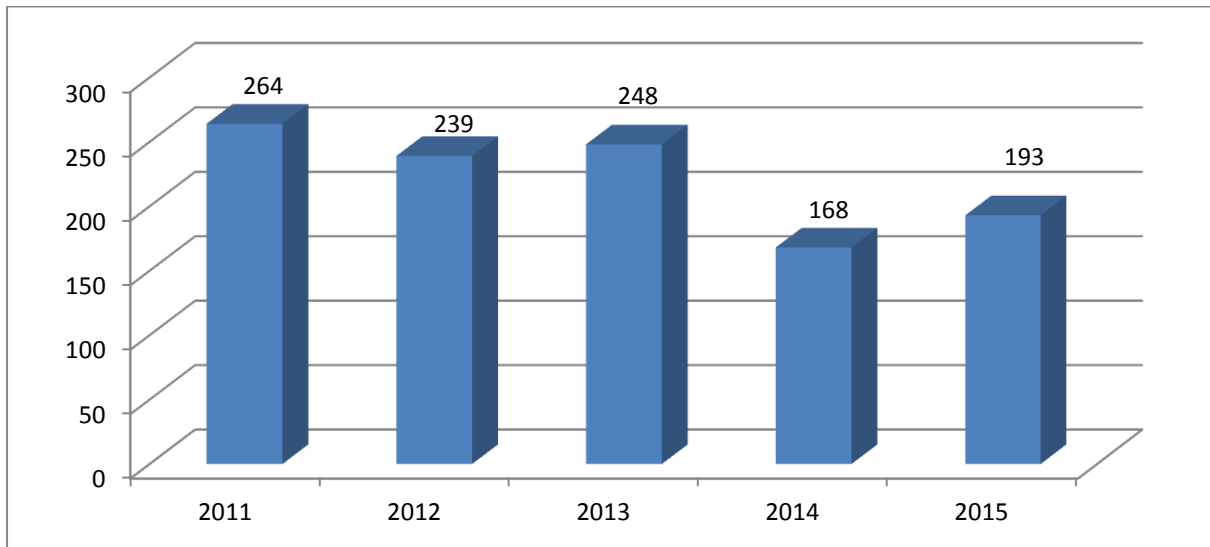
Er is sprake van internationale kinderonvoering wanneer een kind ongeoorloofd wordt overgebracht vanuit, of niet terugkeert naar het land waar het zijn gewone verblijfplaats heeft. Het is ongeoorloofd wanneer het overbrengen of achterhouden van het kind zonder toestemming geschiedt van (een van) de ouder(s) die het gezag heeft over het kind. De achtergebleven ouder kan in zo'n geval een verzoek indienen tot teruggeleiding van het kind of verzoeken om internationale omgang met het kind.

In figuur 1 treft u een overzicht aan over de jaren 2011 t/m 2015 van de bij de Ca IKA binnengekomen zaken van internationale kinderonvoering, onderverdeeld in ontvoeringen vanuit het buitenland naar Nederland en vanuit Nederland naar het buitenland. Ook is een onderverdeling gemaakt in het aantal verzoeken om teruggeleiding van het kind en verzoeken om omgang met het kind. Daaronder vindt u in figuur 2 over dezelfde periode het overzicht van het aantal betrokken kinderen.

Figuur 1: Binnengekomen zaken internationale kinderonvoering

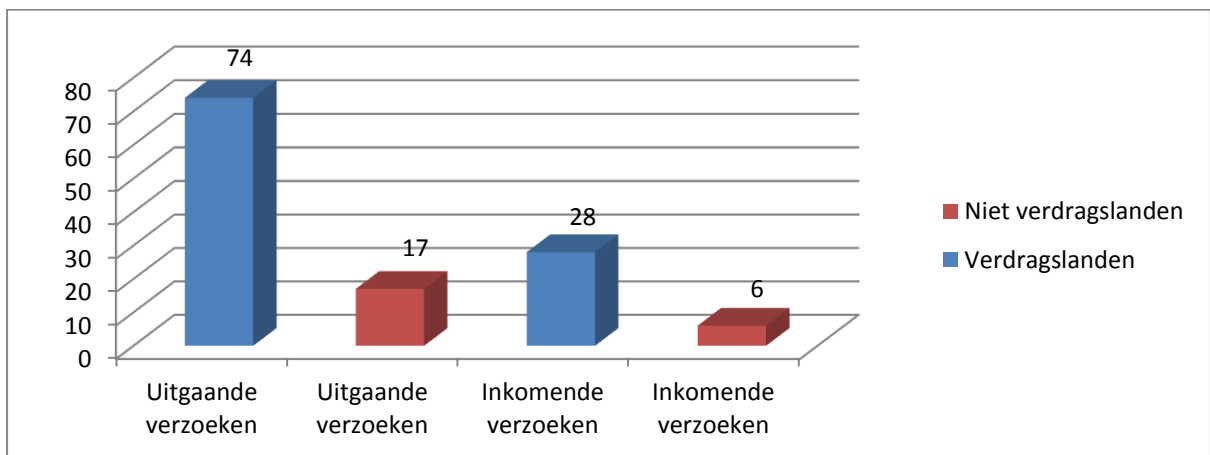

Figuur 2: Aantal betrokken kinderen

In Figuur 3 treft u de verdeling aan van ontvoeringen in 2015 van en naar landen die bij het verdrag zijn aangesloten en landen die niet bij het verdrag zijn aangesloten.

Figuur 3: Aantal ontvoeringen van en naar wel of niet verdragslanden

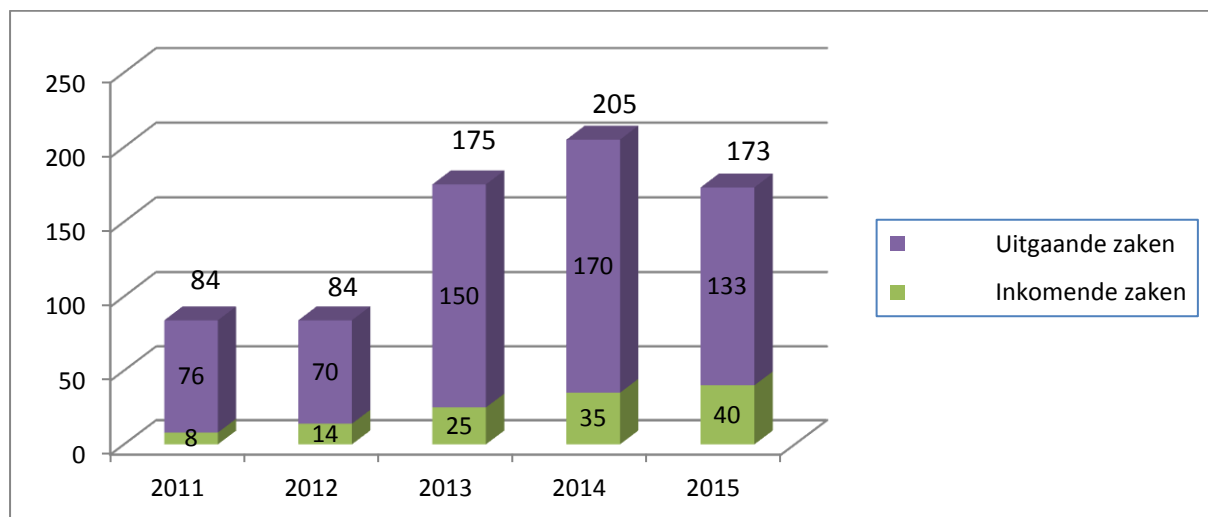
De ervaring over de afgelopen jaren leert dat de meeste ontvoeringen naar Nederland hebben plaats gevonden uit de ons omringende landen als België, Duitsland, Engeland, Frankrijk en in de laatste twee jaar ook uit Polen. De meeste ontvoeringen vanuit Nederland vonden in de afgelopen vijf jaar eveneens plaats naar ons omringende landen als België en Duitsland, maar ook naar Turkije. Bij de niet bij het Verdrag aangesloten landen valt op dat verhoudingsgewijs de meeste kinderontvoeringen hebben plaats gehad naar Irak, Egypte en Suriname.

Internationale kinderscherming:

Het Haags Kinderbeschermingsverdrag richt zich op de effectuering van kinderschermingsmaatregelen en geïndiceerde jeugdzorg bij kinderen over de landsgrenzen heen. Het kan kinderen betreffen met overheidsbemoedienis die vanuit het buitenland naar Nederland komen of van kinderen die vanuit Nederland naar het buitenland gaan. Het kan dan gaan om maatregelen als ondertoezichtstelling, uithuisplaatsing of wanneer sprake is van een gezagsbeëindigende maatregel. Bij geïndiceerde jeugdzorg kan het gaan om pleegzorgplaatsingen of verblijf in een buitenlandse zorginstelling. Het Haags Kinderbeschermingsverdrag kent de volgende verzoeken: informatieverzoeken, zorgmeldingen, overnemen van een kinderschermingsmaatregel via een gerechtelijke procedure, informatie verschaffen over een erkennings- en tenuitvoerleggingsprocedure en het overnemen van een pleegzorgplaatsing.

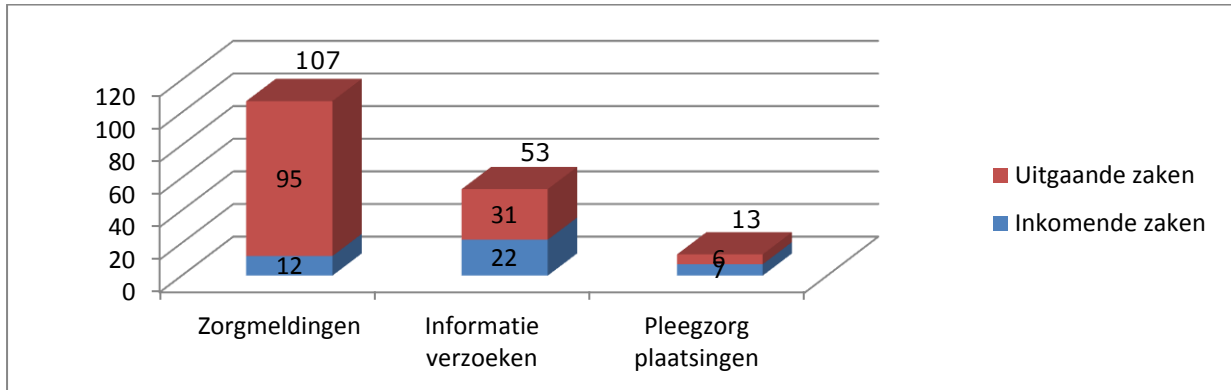
In figuur 4 treft u het overzicht aan van zaken die bij de Ca IKA zijn aangemeld. De zaken zijn onderverdeeld in zaken die vanuit het buitenland zijn aangemeld en betrekking hebben op in Nederland verblijvende kinderen en zaken die vanuit Nederland zijn aangemeld en betrekking hebben op in het buitenland verblijvende kinderen. De zaken die in de jaren 2011 t/m 2015 zijn aangemeld betreffen zorgmeldingen, informatieverzoeken en pleegzorgplaatsingen.

Figuur 4: Aangemelde zaken internationale kinderscherming

In figuur 5 vindt u over 2015 het aantal zorgmeldingen, het aantal informatieverzoeken en het aantal pleegzorgplaatsingen, onderverdeeld naar het aantal zaken dat vanuit het buitenland is aangemeld (inkomende zaken) en het aantal zaken dat vanuit Nederland is aangemeld (uitgaande zaken).

Figuur 5: Aantal zorgmeldingen, informatieverzoeken en pleegzorgplaatsingen

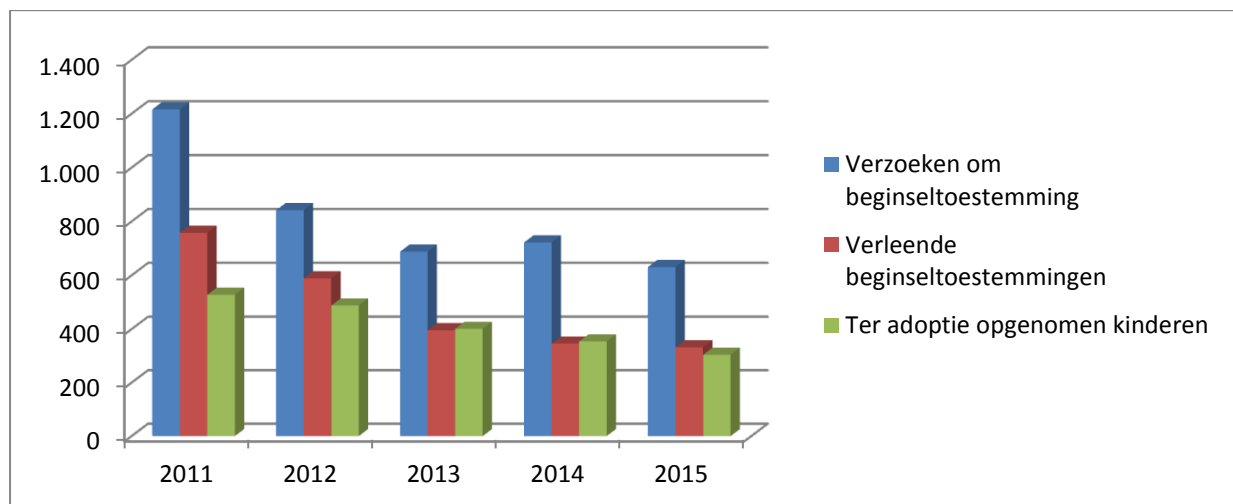
Tot slot valt ook bij internationale kinderbescherming op dat de zaken die zijn aangemeld vanuit en naar het buitenland in hoofdzaak betrekking hebben op ons omringende landen als België, Engeland en Duitsland.

Interlandelijke adoptie:

Bij interlandelijke adoptie gaat het om de opneming ter adoptie van een kind uit het buitenland in gezinnen in Nederland. Op grond van het Haags Adoptieverdrag is de taak van de Ca IKA er zorg voor te dragen dat de procedure van interlandelijke adoptie op een zorgvuldige wijze verloopt en dat met adoptie het belang van het kind wordt gediend. In Nederland is de procedure zo ingericht dat aspirant-adoptiefouders eerst voorlichting ontvangen over wat het betekent om een kind uit een ander land in het gezin op te nemen. De Raad voor de Kinderbescherming onderzoekt vervolgens of de aspirant-adoptiefouders geschikt en in staat kunnen worden geacht een kind uit het buitenland ter adoptie op te nemen en adviseert vervolgens de Ca IKA over de afgifte van een beginseltoestemming. De Ca IKA zal uiteindelijk een beslissing nemen op het verzoek om een buitenlands kind te adopteren. Is die positief dan geeft de Ca IKA een zogenaamde Beginseltoestemming af. Vervolgens kunnen aspirant-adoptiefouders gebruik maken van instanties die bemiddelen bij de plaatsing van een buitenlands adoptiekind bij de aspirant-adoptiefouders. Deze instanties dienen te beschikken over een vergunning van het ministerie van Veiligheid en Justitie om de bemiddelende werkzaamheden te kunnen uitvoeren.

In figuur 6 treft u een overzicht aan met betrekking tot het aantal procedures van interlandelijke adoptie over de jaren 2011 t/m 2015.

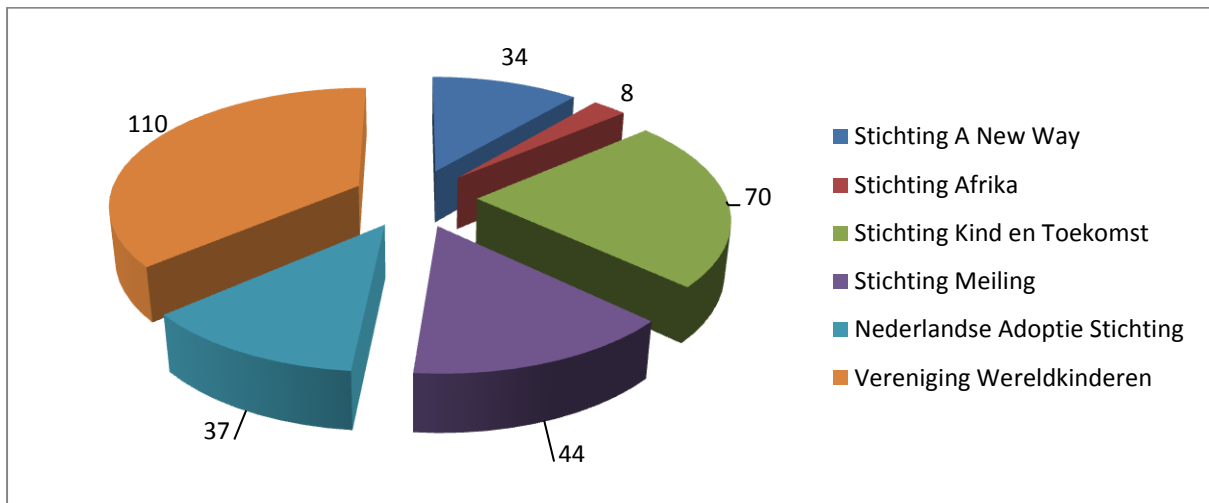
Figuur 6: Aantal procedures interlandelijke adoptie

In dit overzicht is te zien dat het aantal verzoeken ter verkrijging van een beginseltoestemming, met uitzondering van 2014, een dalende lijn laat zien. Het aantal verleende beginseltoestemmingen en het aantal ter adoptie opgenomen kinderen laat een meer constante daling zien. De prognose is dat de daling in 2016 zal doorzetten. Van het aantal kinderen dat in 2015 is opgenomen, heeft 83% een bijzondere zorgbehoefte, ook wel special needs genoemd. Doordat er nog altijd landen toetreden tot het Haags Adoptieverdrag, stijgt ook het aandeel adopties dat onder het verdrag heeft plaatsgevonden. In 2015 was dit iets meer dan 77%.

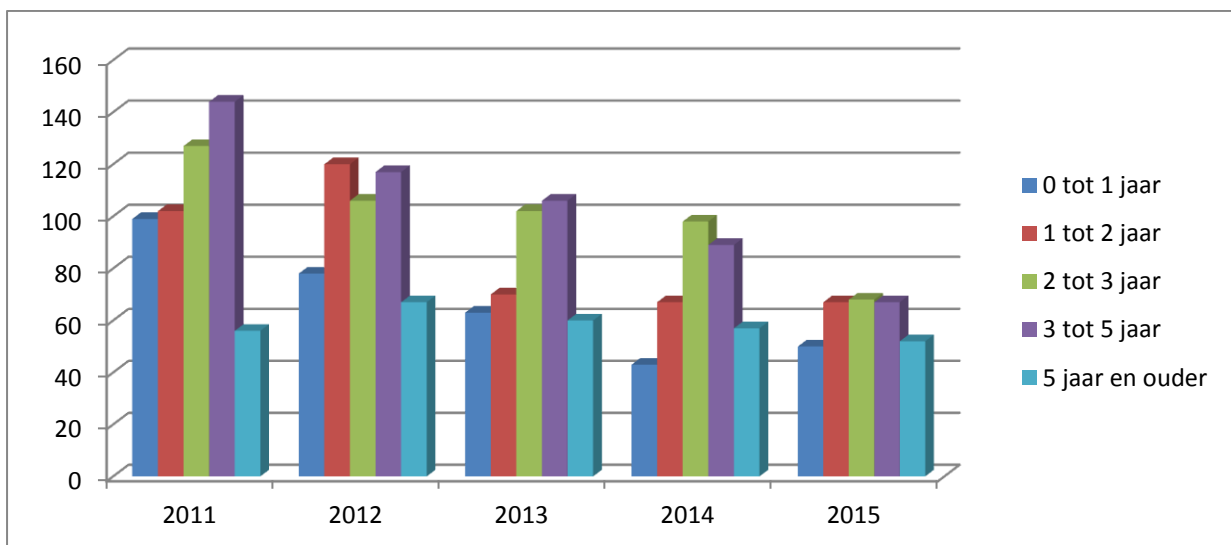
Vervolgens treft u in figuur 7 een overzicht aan van het aantal bemiddelingen die vergunninghouders hebben verricht in 2015.

Figuur 7: Aantal bemiddelingen door vergunninghouders

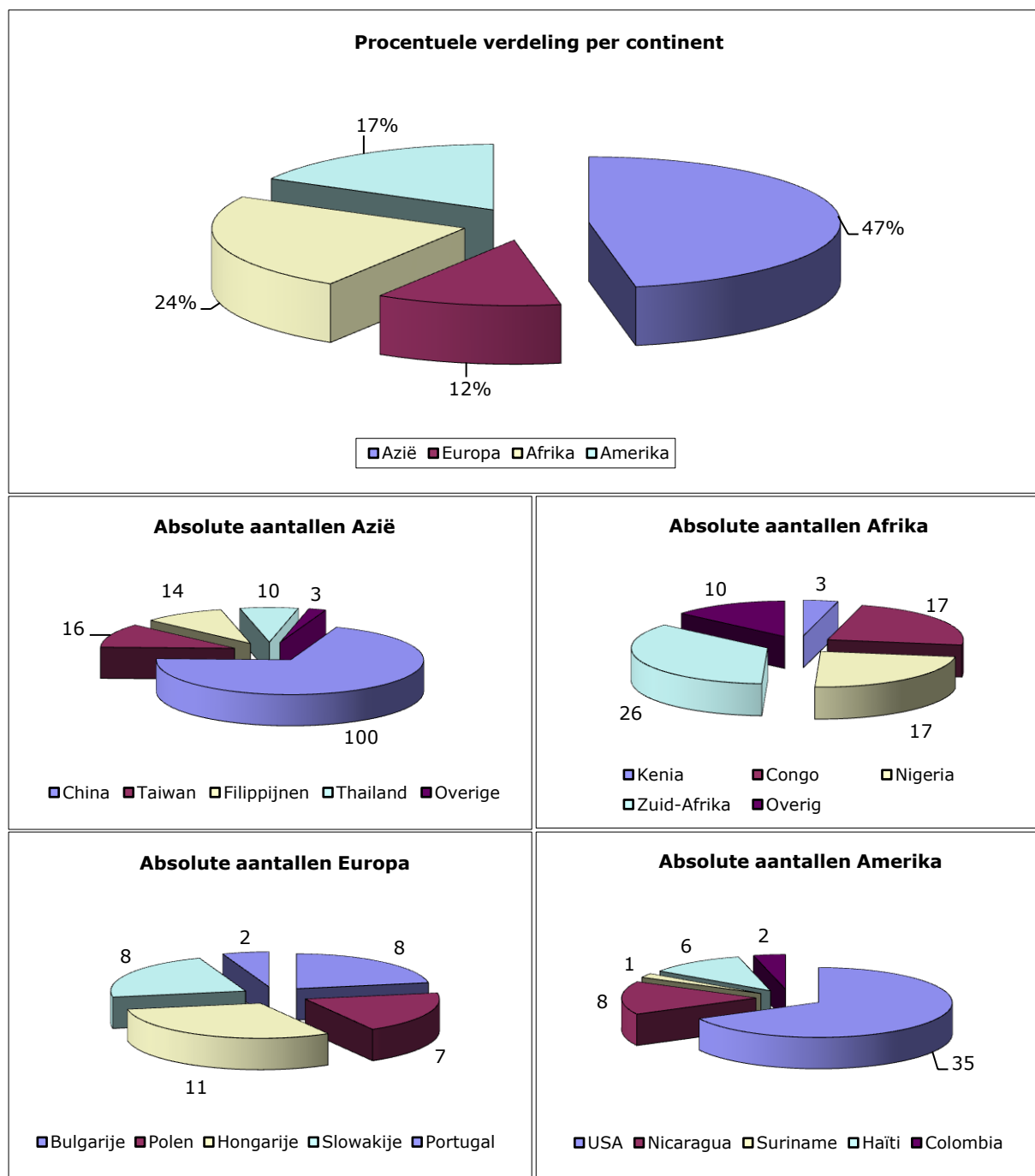

In figuur 8 is de verdeling zichtbaar van de ter adoptie geplaatste kinderen naar leeftijdscategorie in Nederland. In vergelijking tot voorgaande jaren laat 2015 een nivellering zien van de onderscheiden leeftijdsgroepen van geplaatste kinderen.

Figuur 8: Verdeling aantal geplaatste kinderen naar leeftijdscategorie

Figuur 9: Verdeling van de in 2015 geplaatste kinderen naar werelddeel en naar land van herkomst

Hoewel uit Azië nog altijd de meeste kinderen komen, daalt het aantal gestaag. De afname van het aantal kinderen uit andere werelddelen vindt ook plaats, maar minder snel, zodat de percentages, in vergelijking tot voorgaande jaren, geleidelijk dichterbij elkaar komen.